

MINISTERUL FINANTELOR

Agenția Națională de
Administrare Fiscală

Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor

Str. Apolodor, nr. 17, sector 5,
București, CP 050741
Tel.: 021.319.97.54
Email:

DECIZIA nr. 000/05.2020

privind soluționarea contestației formulate de
persoana fizică **X**,
înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală -
Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor
sub nr. **000/2021**

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice **Y** prin adresa nr. **000/2021**, înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr. **000/2021**, asupra contestației formulate de persoana fizică **X**.

Contestația a fost formulată împotriva Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar în cadrul verificării situației fiscale personale nr. **000/2021**, emisă în baza Raportului de verificare fiscală nr. **000/2021** de către Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice **Y**, având ca obiect suma de **000 lei**, reprezentând:

- **000 lei** impozit pe venit;
- **000 lei** dobânzi aferente impozitului pe venit;
- **000 lei** penalități de întârziere aferente impozitului pe venit.

Față de data comunicării actului administrativ fiscal contestat, respectiv **00.00.2021**, prin remitere sub semnătură la sediul organului fiscal, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.270 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la data de **00.00.2021**, potrivit ștampilei Registraturei Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice **Y** aplicate pe contestația în original, aflată la dosarul cauzei.

În ceea ce privește competența de soluționare a contestației formulate de persoana fizică **X** împotriva Deciziei de impunere nr. **000/2021** emisă de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice **Y**, având în vedere prevederile art. 4 alin. (2) din OPANAF nr. 3740/2015 privind condițiile de delegare a competenței de soluționare a contestațiilor altui organ de soluționare, la dosarul contestației se află Nota prin care președintele A.N.A.F. a aprobat delegarea competenței de soluționare a

contestației de la serviciul specializat de soluționare a contestațiilor din cadrul D.G.R.F.P. Y către Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor.

Constatând că în speță sunt îndeplinite dispozițiile art. 268, art. 269, art.270 alin.(1) și art.272 alin.7 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să soluționeze contestația formulată de persoana fizică X.

I. Persoana fizică X contestă Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar în cadrul verificării situației fiscale personale nr.000/2021, emisă în baza Raportului de verificare fiscală nr.000/2021, de către Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Y din cadrul A.N.A.F., pentru următoarele considerente:

1. Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale aferente anului 2013 și de a efectua inspecție fiscală pentru perioada **00.00.2013-00.00.2013** era prescris la data efectuării inspecției fiscale.

În principal, contestatarul susține că în ceea ce privește anul 2013, termenul de prescripție a dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale și de a efectua inspecția fiscală a început să curgă de la data de 01.01.2013 și s-a împlinit la data de 31.12.2018, inspecția fiscală fiind începută după această dată, respectiv la data de **00.00.2019**.

Astfel, menționează contestatarul, faptul că în conformitate cu dispozițiile art.91 (prin raportare la art.23) și art.98 din O.G nr.92/2003, privind Codul de procedură fiscală, organul fiscal nu numai că nu mai avea dreptul de a stabili obligații fiscale aferente anului 2013, dar nu mai avea nici dreptul de a efectua inspecția fiscală în perioada **00.00.2013-00.00.2013**, sub niciun aspect, prin urmare nici să constate că în cursul anului 2013 se datora impozit pe venit.

Totodată, precizează faptul că, baza impozabilă constituită se reflectă scriptic la momentul înregistrării în contabilitate, iar nu la momentul în care acesta este determinată și declarată prin decontul depus de către contribuabil la organele fiscale.

Astfel, constituirea bazei de impozitare și declararea acesteia, reprezintă, conform susținerilor contestatarului, două aspecte distincte, cel de-al doilea fiind necesar pentru a permite organelor fiscale verificarea realității operațiunilor și obligațiilor fiscale declarate, în timp ce generarea bazei de impozitare vizează nașterea dreptului creditorului de a încasa impozitul respectiv.

Prin urmare, din coroborarea textelor de lege, respectiv art.91 alin.1 și 2 cu art.23 din Codul de procedură fiscală, la data efectuării inspecției

fiscale, **00.00.2019**, termenul de prescripție de 5 ani se împlinise pentru anul 2013.

Contestatarul, invocă, în susținerea celor menționate, Decizia nr.21/14.09.2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, care menționează faptul că în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.91 alin.1 și 2, coroborate cu cele ale art.23 din O.G nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, termenul de 5 ani de prescripție a dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale, reprezentând impozit pe venit și accesorii ale acestora curge de la data de 1 ianuarie a anului următor anului fiscal în care s-a realizat venitul impozabil din care rezultă impozitul pe venit datorat de contribuabil.

În concluzie, persoana fizică **X** solicită să se constate prescripția dreptului de a stabili obligații fiscale și anularea obligațiilor fiscale stabilite în sarcina sa, pentru anul 2013, prin actele administrativ fiscale contestate.

2. În ceea ce privește calculul bazei de impunere, persoana fizică **X** amintește diferențele suplimentare calculate de organele de verificare fiscală și consideră că suma înregistrată în anul 2013 la capitolul sold de numerar la data de **00.00.2013**, este înregistrată eronat.

Astfel, susține contestatarul faptul că plecând de la răspunsurile din Nota explicativă nr.**000/2019**, organul de verificare fiscală a considerat că nu a avut niciun leu la începutul anului 2013 și a înregistrat, eronat ca venit din sursă neidentificată, suma de **000 lei**, cu care a achiziționat autoturismul Mercedes Benz S350 Bluetec, la data de **00.00.2013**, fără a corobora cu răspunsul aferent întrebării nr.6 din Nota explicativă **000/2020**, în care a menționat faptul că sursa fondurilor în numerar a fost constituită din sumele încasate în perioada 1991-1997, perioadă în care locuia în Italia și evident că nu mai deținea documente justificative.

De altfel, consideră contestatarul faptul că se putea verifica că împreună cu mama sa, **1**, a vândut un imobil, casă de locuit cu teren aferent în ... și toate bunurile acesteia i-au revenit, la decesul acesteia, în anul 2013.

Totodată, precizează faptul că, deși a răspuns în cadrul Notei explicative că nu obișnuiește să acumuleze fonduri, nu înseamnă că se poate reține suma de **000 lei**, ca venit din sursă neidentificată, întrucât aceasta este o cheltuială în anul 2013 pentru achiziționarea autoturismului Mercedes Benz S350 Bluetec, la data de **00.00.2013**.

Astfel, consideră contestatarul faptul că și în situația nedeclarării soldului de numerar disponibil la data de **00.00.2013**, pentru achiziția bunului mobil, echipa de verificare, în mod eronat a reținut valoarea soldului de numerar deținut la data de **00.00.2013**, în sumă de **000 lei**.

În consecință apreciază contestatarul că suma ce trebuia inclusă este **000 lei** și nu **000 lei**.

În continuare, în ceea ce privește anul fiscal 2014, persoana fizică verificată, precizează faptul că se reia același raționament, cu reținerea soldului inițial **000 lei** și includerea sumei de **000 lei**, venit din sursă neidentificată.

În concluzie, persoana fizică **X** afirmă că, baza de impunere, reprezentată de profitul imozabil este greșit calculată pentru toată perioada și se impune recalcularea ei ca diferență între veniturile impozabile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării acestora dintr-un an fiscal.

II. Organele de verificare fiscală din cadrul Direcției Generale Regionala a Finantelor Publice Y prin Raportul de verificare fiscală nr. 000/2021 în baza căruia s-a emis Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar în cadrul verificării situației fiscale personale nr. 000/2021 au stabilit pentru perioada 00.00.2013-00.00.2016, urmare verificării situației fiscale a persoanei fizice X, următoarele:

În vederea stabilirii bazei impozabile ajustate prin metode indirecte organele de verificare fiscală au utilizat metoda sursei și utilizării fondului, prin compararea sumelor incasate de persoana fizică verificată cu sumele platite de aceasta.

Organele de verificare fiscală au comparat utilizările de fonduri efectuate de persoana fizică **X** în cuantum de **000 lei**, cu sursele impozabile identificate, declarate în perioada **00.00.2013-00.00.2016**, în cuantum de **000 lei**, probate cu documente justificative, și a determinat venituri impozabile suplimentare a căror sursă nu a fost identificată, în cuantum de **000 lei**, reprezentând baza impozabilă ajustată, asupra căreia s-a calculat impozitul pe venit datorat de persoana fizică verificată pentru perioada verificată.

Prin urmare, organele de verificare fiscală au emis Raportul de verificare fiscală nr. **000/2021**, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. **000/2021** prin care au stabilit bază impozabilă suplimentară în sumă de **000 lei** și au calculat impozit pe venit în sumă **000 lei** în baza prevederilor art. 79¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pentru perioada 2013-2015 și respectiv art.117 din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pentru anul 2016.

Totodată au fost calculate accesoriile aferente impozitului pe venit în cuantum de **000 lei**, reprezentând dobânzi în sumă de **000 lei** și penalități de întârziere în sumă de **000 lei**, în baza prevederilor art. 119 alin. (1), art. 120 alin. (1) și alin. (7), art. 120¹ alin. (1), alin.(2) și alin.(3) din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și

completările ulterioare, pentru perioada **00.00.2014-00.00.2015**, și în baza prevederilor art. 173 alin. (1) și alin.(5), art. 174 alin. (5), art. 175 alin.(1) lit.b) și alin. (3), art. 176 alin. (1), alin. (2), alin.(3) și alin.(4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, pentru perioada **00.00.2016-00.00.2020**.

III. Luând în considerare constatările organelor de verificare fiscală, motivele prezentate de persoana fizică, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate de contestatară și organele de verificare fiscală, se rețin următoarele:

Aspecte procedurale

Referitor la susținerea contestatarului cu privire la faptul că la data verificării fiscale, anul 2013 era prescris, se reține că prevederile legale referitoare la prescripție avute în vedere de către organul fiscal la efectuarea acestei verificări au fost următoarele:

- art. 347 alin.(1) „dispoziții privind termenele” din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare: *”Termenele în curs la data intrării în vigoare a prezentului cod se calculează după normele legale în vigoare la data când au început să curgă”*.

- art. 91 alin.(1) și (2) din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare, privind obiectul, termenul și momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligațiilor fiscale aferente anului 2013:

” (1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2)Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin.(1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel.”

- art. 23 alin. (1) și (2) „nașterea creanțelor și obligațiilor fiscale” din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare,

„(1)Dacă legea nu prevede altfel, dreptul de creanță fiscală și obligația fiscală corelativă se nasc în momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le generează.

(2)Potrivit alin.(1) se naște dreptul organului fiscal de a stabili și a determina obligația fiscală datorată.”

Impozitul pe venit pentru perioada **00.00.2013-00.00.2013**prevăzut în titlul III din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare (în vigoare de la 1 ianuarie 2012), se declară conform prevederilor art. 83, alin.(1):

„(1) Contribuabilii care realizează, individual sau într-o formă de asociere, venituri din activități independente, venituri din cedarea folosinței bunurilor, venituri din activități agricole, determinate în sistem real, au obligația de a depune o declarație privind venitul realizat la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturii. Declarația privind venitul realizat se completează pentru fiecare sursă și categorie de venit. Pentru veniturile realizate într-o formă de asociere, venitul declarat va fi venitul net/pierderea distribuită din asociere.”

In conformitate cu prevederile art. 84, alin (7) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare:

„Organul fiscal stabilește impozitul anual: datorat pe baza declarației privind venitul realizat și emite decizia de impunere, la termenul și în forma stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

Prin OPANAF nr. 52/ 20 ianuarie 2012 pentru aprobarea modelului și conținutului unor formulare prevăzute la titlul III din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, s-a aprobat modelul și conținutul formularului 250 "Decizie de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice", cod 14.13.02.13/a, care la art.2 alin.(3) prevede ca:

„(3)Până la data de 15 septembrie a anului următor celui pentru care se face impunerea, organul fiscal competent emite deciziile de impunere anuală pe baza datelor din declarațiile privind veniturile realizate și a celorlalte informații existente în evidența fiscală.”

Ca urmare a prevederilor legale menționate mai sus, pentru anul fiscal 2013, termenul de prescripție a dreptului organului fiscal de a stabili creanțe fiscale începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală (în speță anul 2014), respectiv 1 ianuarie 2015, și se împlinește la data de 1 ianuarie 2020, cu excepția cazului în care au intervenit cauze de suspendare sau întreruperea acestui termen. In acest sens este de menționat faptul că, avizul de verificare fiscală nr. **000/2019**, comunicat direct prin remitere sub semnătură persoanei fizice verificate **X** la data de **00.00.2019**, iar verificarea situației fiscale personale a început la data de **00.00.2019**.

Astfel, raportat la data inceperii verificarii fiscale, organul de solutionare a contestatiei reține ca în cazul analizat nu a intervenit prescripția dreptului organelor de verificare fiscală în ceea ce privește verificarea impozitului pe venit pentru anul 2013.

Referitor la invocarea Deciziei ICCJ nr.21/2020 prin care a fost admis recursul în interesul legii, organul de solutionare a contestatiei reține ca, din analiza Comunicatului Inaltei Curti de Casatie și Justiție publicat pe portalul acestei instante, recursul în interesul legii a avut ca obiect calculul

termenului de prescripție în ceea ce privește impozitul pe profit, fiind precizări nominale la acest impozit și la profitul impozabil, iar referitor la calculul termenului de prescripție pentru alte obligații fiscale nu se face nicio precizare.

Având în vedere cele de mai sus și ținând seama de principiul de drept **Ubi Lex not distinguit, nec nos distinguere debemus - unde legea nu distinge, nici noi nu trebuie să distingem** - calculul termenului de prescripție în ceea ce privește suma reprezentând impozit pe venit nu se circumscrie Deciziei nr.21/2020 privind Recursul în interesul legii, astfel încât nu este incidenta prescripția.

Prin urmare, referitor la prescripția dreptului organelor fiscale de a stabili obligații fiscale în materia impozitului pe venit aferenta creanțelor fiscale născute în anul 2013, se reține că dreptul organelor de verificare fiscală nu era prescris la data începerii verificării fiscale, iar Decizia ICCJ nr.21/2020 nu îi este aplicabilă contestatarului.

Prin urmare, argumentele de natură procedurală, de care persoana fizică contestatară înțelege să se prevaleze, nu conduc la nulitatea Deciziei de impunere nr.000/2021 fapt pentru care se va proceda la analizarea pe fond a contestației.

Aspecte de fond

Referitor la impozitul pe venit stabilit suplimentar în sumă de 000 lei și accesoriile aferente în sumă de 000 lei, stabilite prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar în cadrul verificării situației fiscale personale nr.000/2021, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este investită să se pronunțe dacă în mod corect organele de verificare fiscală au stabilit obligații suplimentare aferente perioadei 00.00.2013-00.00.2016, în condițiile în care din documentele aflate la dosarul cauzei nu rezulta o altă situație decât cea constatată de organele de verificare fiscală.

În fapt, urmare verificării situației fiscale personale, organele de verificare fiscală au constatat că persoana fizică **X**, în perioada **00.00.2013-00.00.2016**, a utilizat fonduri în sumă de **000 lei**, pentru care au fost identificate surse de fonduri în cuantum mai mic, de **000 lei**, rezultând astfel o diferență în sumă de **000 lei**, reprezentând venituri suplimentare din surse neidentificate.

Astfel, în conformitate cu prevederile art.79¹ din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada **00.00.2013-00.00.2015** și în conformitate cu prevederile art.117 din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările

ulterioare, pentru anul 2016 organele de verificare fiscală au constatat venituri suplimentare a căror sursă nu a fost identificată în sumă de **000 lei**, care se impun cu o cotă de 16% aplicată asupra bazei impozabile ajustate, pe baza procedurilor și metodelor indirecte de reconstituire a veniturilor și cheltuielilor, reglementate de prevederile O.P.A.N.A.F. nr.675/2018, rezultând impozit pe venit datorat în sumă de **000 lei**, pentru care au fost calculate accesorii în sumă de **000 lei**, din care dobânzi în sumă de **000 lei** și penalități în sumă de **000 lei**.

În drept, sunt aplicabile prevederile art.138 alin.(9) - (13), art.145 alin.(1) și (2) și art.146 alin.(1) și (3) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

”ART.138

(9) Cu ocazia verificării situației fiscale personale, organul fiscal central stabilește veniturile obținute de persoana fizică în cursul perioadei verificate. În acest scop organul fiscal central utilizează metode indirecte de stabilire a veniturilor, aprobate prin ordin al președintelui A.N.A.F.****).

(10) În cazul în care persoana fizică supusă verificării nu îndeplinește obligațiile prevăzute la alin. (6) și (7) verificarea situației fiscale personale se face pe baza informațiilor și documentelor deținute sau obținute de organul fiscal central în condițiile prezentului cod.

(11) Organul fiscal central apreciază asupra metodei indirecte folosite și a întinderii acesteia, în limitele rezonabilității și echității, asigurând o proporție justă între scopul urmărit și mijloacele utilizate pentru atingerea acestuia.

(12) Ori de câte ori, pe parcursul verificării situației fiscale personale, organul fiscal central apreciază că sunt necesare noi documente sau informații relevante pentru verificare, le poate solicita persoanei fizice, în condițiile prezentului cod. În acest caz, organul fiscal central stabilește un termen rezonabil, care nu poate fi mai mic de 10 zile, pentru prezentarea documentelor și/sau a informațiilor solicitate.

(13) Pe parcursul derulării verificării situației fiscale personale, persoana fizică supusă verificării are dreptul să prezinte orice documente justificative sau explicații pentru stabilirea situației fiscale reale. Cu ocazia prezentării documentelor justificative sau explicațiilor, concluziile se consemnează într-un document semnat de ambele părți. În cazul în care persoana fizică verificată refuză semnarea documentului, se consemnează refuzul de semnare.”

”ART.145 Raportul de verificare

(1) Rezultatul verificării situației fiscale personale se consemnează într-un raport scris în care se prezintă constatările din punct de vedere faptic și legal.

(2) *La raportul privind rezultatele verificării se anexează documentele care au stat la baza constatărilor, documentele întâlnirilor și orice alte acte care au legătură cu constatările efectuate în cauză. Documentele prezentate de persoana fizică verificată se predau organului fiscal central, sub semnătură.”*

”ART.146 Decizia de impunere

(1) *Raportul prevăzut la art.145 stă la baza emiterii deciziei de impunere sau, după caz, a unei decizii de încetare a procedurii de verificare, în cazul în care nu se ajustează baza de impozitare.[...]*

(3) *În cazul în care se constată că declarațiile fiscale, documentele și informațiile prezentate în cadrul procedurii de verificare sunt incorecte, incomplete, false sau dacă persoana fizică verificată refuză, în cadrul aceleiași proceduri, prezentarea documentelor pentru verificare ori acestea nu sunt prezentate în termenul legal sau persoana se sustrage prin orice alte mijloace de la verificare, organul fiscal central stabilește baza de impozitare ajustată pentru impozitul pe venit și emite decizia de impunere.”, coroborate cu prevederile art. 1, art.14, art. 20, art. 21, art. 22 alin. (2) lit. a) și art. 23 din Anexa la O.P.A.N.A.F. nr. 675/2018 pentru aprobarea metodelor indirecte de stabilire a veniturilor și a procedurii de aplicare a acestora, care stipulează:*

”ART.1 Verificarea situației fiscale personale a persoanelor fizice cu privire la impozitul pe venit, prevăzută la art.138 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Codul de procedură fiscală, reprezintă ansamblul activităților desfășurate de organele fiscale având ca obiect examinarea totalității drepturilor și a obligațiilor de natură patrimonială, a fluxurilor de trezorerie și a oricăror altor elemente relevante pentru stabilirea situației fiscale reale a persoanei fizice verificate.

ART.14 Verificarea situației fiscale personale constă în examinarea drepturilor și obligațiilor de natură patrimonială, a fluxurilor de trezorerie și a altor elemente de natură să determine starea de fapt fiscală a persoanei fizice pe perioada verificată, în scopul stabilirii veniturilor obținute și a regimului fiscal aplicabil.

ART. 20 În cadrul verificării situației fiscale personale, organul fiscal efectuează următoarele activități:

a) examinarea înscrisurilor sau informațiilor despre activitatea persoanei fizice verificate referitoare la intrările și ieșirile de fonduri și la creșterea sau descreșterea elementelor patrimoniale pe perioada verificată, avându-se în vedere operațiunile care au condus la stabilirea riscului de neconformare la declararea veniturilor impozabile, precum și, după caz, a altor operațiuni care pot influența situația fiscală personală, rezultate din documentele sau informațiile puse la dispoziție de persoana fizică verificată

sau obținute de organul fiscal pe parcursul efectuării verificării situației fiscale personale;

b) selectarea metodei indirecte de stabilire a veniturilor care va fi utilizată în cadrul verificării;

c) stabilirea bazei impozabile ajustate prin metode indirecte, pentru perioada impozabilă verificată, pe fiecare categorie de venit supusă impozitării (venituri din surse identificate și/sau din surse neidentificate);

d) stabilirea, după caz, a creanței fiscale principale, precum și a creanțelor fiscale accesorii aferente creanței fiscale principale.

ART. 21 Pentru stabilirea bazei impozabile ajustate pentru impozitul pe venit se au în vedere următoarele:

a) documentele/informațiile prezentate de persoana fizică verificată;

b) documentele/informațiile deținute sau obținute de organul fiscal referitoare la veniturile, cheltuielile, patrimoniul și fluxurile de trezorerie ale persoanei fizice verificate;

c) informații oficiale publicate de autorități sau de instituții publice;

d) oricare alte documente sau informații relevante pentru stabilirea bazei impozabile;

e) declarațiile fiscale depuse de persoana verificată sau de plătitori.

ART. 22

(2) Selectarea metodelor indirecte de stabilire a veniturilor se face în funcție de cerințele specifice ale acestora, de situația fiscală a persoanei fizice verificate și de natura informațiilor ori a documentelor disponibile, astfel:

a) metoda sursei și utilizării fondului este selectată atunci când se constată că persoana fizică verificată a utilizat fonduri în valoare mai mare decât sursele identificate;

ART. 23 Metoda sursei și utilizării fondului constă în:

a) determinarea valorii fondurilor utilizate;

b) determinarea valorii fondurilor disponibile provenite din surse identificate;

c) determinarea veniturilor impozabile și a celor neimpozabile, încasate din sursele identificate;

d) identificarea veniturilor impozabile declarate și a celor nedeclarate, încasate din sursele identificate;

e) stabilirea venitului suplimentar provenit din surse neidentificate, ca diferență între valoarea fondurilor utilizate și valoarea fondurilor disponibile provenite din sursele identificate;

f) aplicarea tratamentului fiscal corespunzător veniturilor impozabile nedeclarate cu surse identificate, conform regulilor specifice categoriei de venit.”

Se reține că, organele de verificare fiscală la stabilirea stării de fapt fiscale au examinat toate drepturile și obligațiile de natură patrimonială, flux-

urile de trezorerie și alte elemente relevante pentru stabilirea situației fiscale reale a persoanei fizice verificate, conform procedurilor în vigoare.

Pentru verificarea situației fiscale a persoanelor fizice și determinarea în mod corect a bazei impozabile în practică se utilizează mai multe metode indirecte, dintre care metoda sursei și utilizării fondului care constă în compararea cheltuielilor efectuate cu veniturile declarate în perioada supusă impozitării, respectiv stabilirea veniturilor suplimentare provenite din determinarea valorii fondurilor utilizate; determinarea valorii fondurilor disponibile provenite din surse identificate; determinarea veniturilor impozabile și a celor neimpozabile, încasate din sursele identificate; identificarea veniturilor impozabile declarate și a celor nedeclarate, încasate din sursele identificate; stabilirea venitului suplimentar provenit din surse neidentificate, ca diferență între valoarea fondurilor utilizate și valoarea fondurilor disponibile provenite din sursele identificate; aplicarea tratamentului fiscal corespunzător veniturilor impozabile nedeclarate cu surse identificate, conform regulilor specifice categoriei de venit.

Mai mult, conform prevederilor art.79¹ din Legea nr.571/2003, privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aplicabile pentru perioada verificată **00.00.2013-00.00.2015**:

ART. 79¹: Orice venituri constatate de organele fiscale, în condițiile Codului de procedură fiscală, a căror sursă nu a fost identificată se impun cu o cotă de 16% aplicată asupra bazei impozabile ajustate pe baza procedurilor și metodelor indirecte de reconstituite a veniturilor sau cheltuielilor. Prin decizia de impunere organele fiscale vor stabili cuantumul impozitului și al accesoriilor.”

Totodată, conform prevederilor art. 117 din Legea nr. 227/2015, privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aplicabile pentru perioada verificată **00.00.2016-00.00.2016**:

ART. 117 Definirea și impozitarea veniturilor a căror sursă nu a fost identificată:

Orice venituri constatate de organele fiscale, în condițiile Codului de procedură fiscală, a căror sursă nu a fost identificată se impun cu o cotă de 16% aplicată asupra bazei impozabile ajustate. Prin decizia de impunere organele fiscale vor stabili cuantumul impozitului și al accesoriilor.”

Conform prevederilor legale invocate, pentru stabilirea bazei impozabile ajustate pentru impozitul pe venit organul fiscal are în vedere toate documentele justificative și fiscale care constituie mijloace de probă pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor fiscale, consemnând rezultatul verificărilor într-un raport scris.

Se reține că, pentru diferențele de fonduri cu sursă neidentificată din perioada verificată, organul fiscal este îndreptățit să impună baza

impozabilă stabilită suplimentar cu cota de 16%, emițând în acest sens decizie de impunere.

În ceea ce privește modalitatea de determinare a veniturilor suplimentare stabilite de organele de verificare fiscală, precum și a afirmației contestatarului că acestea ar fi fost determinate eronat, din documentele aflate la dosarul cauzei, organul de soluționare a contestației reține următoarele:

Organele de verificare fiscală au constatat că persoana fizică **X** a utilizat fonduri în sumă de **000 lei**, pentru care au fost identificate surse de fonduri în sumă de **000 lei**, rezultând o diferență în sumă de **000 lei**, reprezentând venituri suplimentare din surse neidentificate pentru care s-a calculat impozit pe venit în suma de **000 lei** și accesorii în suma de **000 lei**.

Se reține că, pe parcursul verificării situației fiscale a persoanei fizice **X**, pentru determinarea stării fiscale de fapt și în vederea clarificării aspectelor referitoare la sursa veniturilor și cheltuirea fondurilor din perioada 2013-2016, organele de verificare fiscală au solicitat persoanei fizice verificate, mijloace de probă, documente, explicații, informații relevante pentru verificare și clarificări, respectiv pentru veniturile obținute din surse neidentificate în sumă de **000 lei**.

În baza informațiilor deținute/obținute, și a documentelor justificative prezentate de contestatar și de terții furnizori de informații (bănci), organele de verificare fiscală au constatat că persoana fizică **X** a încasat venituri după cum urmează:

- În anul fiscal 2013 suma totală de **000 lei** din care: **000 lei**, reprezentând alocație minor – Agenția Județeană pentru Prestații Sociale ...; **000 lei**, reprezentând înstrăinare auto Mercedes Benz, în numerar, la data de **00.00.2013**; **000 lei**, reprezentând înstrăinare auto Mercedes Benz, în numerar, la data de **00.00.2013**; **000 lei**, reprezentând înstrăinare auto Ford Focus, în numerar, la data de **00.00.2013**; **000 lei**, diminuare solduri conturi bancare.

- În anul fiscal 2014 intrări de fonduri în sumă totală de **000 lei** din care: **000 lei**, reprezentând venituri salariale – societatea comercială **A**, **000 lei**, reprezentând alocație minor – Agenția Județeană pentru Prestații Sociale ...; **000 lei**, reprezentând înstrăinare auto Mercedes Benz, în numerar, la data de **00.00.2014**; **000 lei**, diminuare solduri conturi bancare.

- În anul fiscal 2015 intrări de fonduri în sumă de **000 lei** astfel: **000 lei**, reprezentând venituri salariale – societatea comercială **B**, **000 lei**, reprezentând alocație minor – Agenția Județeană pentru Prestații Sociale ...; **000 lei**, reprezentând transfer bancar, înstrăinare auto Mercedes Benz la data de **00.00.2015**; **000 lei**, reprezentând înstrăinare auto Mercedes Benz, în numerar, la data de **00.00.2015**; **000 lei**, reprezentând înstrăinare auto BMW X6, în numerar, la data de **00.00.2015**.

- În anul fiscal 2016 intrări de fonduri în sumă **000 lei** din care: **000 lei**, reprezentând venituri salariale – societatea comercială **B**; **000 lei**, reprezentând venituri salariale – societatea comercială **C**; **000 lei**, reprezentând alocație minor – Agenția Județeană pentru Prestații Sociale ...; **000 lei**, transfer bancar, încasare asigurare – societatea comercială **D**; **000 lei**, transfer bancar, încasare asigurare – societatea comercială **E**; **000 lei**, reprezentând înstrăinare auto Mercedes Benz, în numerar, la data de **00.00.2016**; **000 lei**, reprezentând diminuare solduri conturi bancare.

În ceea ce privește utilizările de fonduri, organele de verificare fiscală au constatat că persoana fizică **X** a prezentat următoarea situație:

- În anul fiscal 2013 ieșiri de fonduri în sumă totală de **000 lei** din care: **000 lei**, reprezentând cheltuieli cu comisioane bancare; **000 lei**, reprezentând achiziție auto Mercedes Benz, în numerar, la data de **00.00.2013**; **000 lei**, reprezentând achiziție auto Ford Focus, în numerar, la data de **00.00.2013**; **000 lei**, reprezentând achiziție auto Mercedes Benz, în numerar, la data de **00.00.2013**; **000 lei**, reprezentând impozite, taxe și contribuții achitate; **000 lei**, cheltuieli personale de trai; **000 lei**, utilizări de fonduri efectuate în numerar, nedeclarate de persoana fizică verificată și neidentificate de echipa de verificare fiscală.

- În anul fiscal 2014 ieșiri de fonduri în sumă totală de **000 lei** astfel: **000 lei**, reprezentând cheltuieli cu comisioane bancare; **000 lei**, reprezentând retragere numerar, **2**; **000 lei**, reprezentând achiziție auto Mercedes Benz, în numerar, la data de **00.00.2014**; **000 lei**, reprezentând impozite, taxe și contribuții achitate; **000 lei**, reprezentând cheltuieli personale de trai.

- În anul fiscal 2015 utilizări de fonduri în sumă totală de **000 lei** din care: **000 lei**, reprezentând cheltuieli cu comisioane bancare; **000 lei**, reprezentând retragere numerar **2**, **000 lei**, reprezentând achiziție auto BMW, prin transfer bancar, la data de **00.00.2015**; **000 lei**, reprezentând achiziție auto Mercedes Benz, în numerar, la data de **00.00.2015**; **000 lei**, reprezentând achiziție auto Mercedes Benz, în numerar, la data de **00.00.2015**; **000 lei**, reprezentând impozite, taxe și contribuții achitate; **000 lei**, reprezentând cheltuieli personale de trai și **000 lei**, reprezentând majorare solduri conturi bancare.

- În anul fiscal 2016 ieșirile totale de fonduri au fost în sumă de **000 lei**: **000 lei**, reprezentând cheltuieli cu comisioane bancare; **000 lei**, reprezentând achiziție auto Mercedes Benz, în numerar, la data de **00.00.2016**; **000 lei**, reprezentând achiziție auto Mercedes Benz, în numerar, la data de **00.00.2016**; **000 lei**, cheltuieli personale de trai și **000 lei**, reprezentând impozite, taxe și contribuții achitate.

Astfel, din informațiile financiare de mai sus se reține că modalitatea de determinare a veniturilor din sursă neidentificată, nu are la bază "diferența între veniturile impozabile realizate *din orice sursă* și cheltuielile efectuate în scopul realizării acestora dintr-un an fiscal" ci ele se constituie

prin încasarea unor venituri, însă doar cele aparținând categoriilor de venit prevăzute de dispozițiile Legii nr.227/2015, privind Codul Fiscal și efectuarea unor cheltuieli, pe parcursul anului fiscal în care a fost obținut venitul.

Pentru determinarea acestor venituri, prin Nota explicativă nr.000/2019, organele de verificare fiscală au solicitat explicații scrise persoanei fizice verificate, cu privire la acumulările, deținerile de fonduri în numerar la începutul și sfârșitul anilor fiscali verificați (2013, 2014, 2015, 2016) și sursa acestor fonduri în numerar, precum și documentele justificative/mijloacele de probă relevante care atestau susținerile persoanei fizice verificate.

În cadrul răspunsurilor aferente întrebărilor nr.4 și nr.5 din Nota explicativă mai sus menționată, contestatarul a menționat faptul că *"nu obișnuiește să acumuleze fonduri în numerar"*, respectiv *"nu e cazul"*.

Totodată, organele de verificare fiscală au solicitat explicații scrise și documente justificative/mijloace de probă relevante, privind sursa fondurilor în numerar aferentă achizițiilor auto efectuate în perioada verificată, domnul **X**, menționând în cadrul răspunsului aferent întrebării nr.6 din Nota explicativă nr.000/2020 faptul că *"sursa banilor este de când am fost plecat în Italia din 1991-1997"*, fără a depune un document justificativ/mijloc de probă relevant care să facă dovada nu doar al obținerii și încasării unor venituri, ci și al cuantumului acestora, respectiv al deținerii pe perioada de la data încasării, până la data utilizării, pentru achizițiile auto efectuate în perioada verificată.

De altfel, chiar în cuprinsul contestației depuse, contestatarul menționează faptul că *nu deține documente justificative din perioada respectivă*, invocând în cadrul contestației o altă sursă de fonduri decât cea menționată pe parcursul verificării situației fiscale personale: *"... împreună cu mama sa, 1, a vândut un imobil, casă de locuit cu teren..."*, fără a preciza data vânzării, cuantumul tranzacției, fără a depune documente justificative/mijloace de probă relevante, în susținerea celor declarate.

În determinarea și pentru stabilirea veniturilor care se pretind a fi realizate este necesară o certitudine și o rigoare mai mare pentru stabilirea acestora și întrucât nu au fost probate, prin înscrisuri sau alte probe utile, pertinente și concludente, existența acestora a rămas pur afirmativă, ea nefiind dovedită prin niciunul dintre mijloacele de probă administrate.

Or, în vederea determinării stării de fapt fiscale potrivit art. 10 alin. (1) și (2) și a art. 73 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, persoana fizică **3** avea obligația de a prezenta documente doveditoare pe tot parcursul efectuării verificării fiscale, respectiv:

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

„ART. 10 Obligația de cooperare

(1) Contribuabilul/Plătitorul este obligat să coopereze cu organul fiscal în vederea determinării stării de fapt fiscale, prin prezentarea faptelor cunoscute de către acesta, în întregime, conform realității, și prin indicarea mijloacelor doveditoare care îi sunt cunoscute, cu respectarea prevederilor în materie penală și procesual penală.

(2) Contribuabilul/Plătitorul este obligat să întreprindă măsurile în vederea procurării mijloacelor doveditoare necesare, prin utilizarea tuturor posibilităților ce îi stau la dispoziție.”

coroborat cu art. 73 alin. (1) din același act normativ, care stipulează:

“ART. 73 Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul/Plătitorul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

Din textul de lege mai sus menționat se reține că, persoana fizică deține obligația de a dovedi actele și faptele ce au stat la baza declarațiilor sale, însă persoana fizică **X** nu a depus niciun document sau mijloc de probă relevant care, să facă dovada unor sume de bani în numerar, declarate ca fiind obținute în perioada 1991– 1997, respectiv acumularea, conservarea în timp și deținerea la data de **00.00.2013**, a unui sold de numerar care să reprezinte sursă de fonduri în numerar pentru achizițiile de bunuri mobile efectuate în perioada verificată, **00.00.2013-00.00.2016**.

În același sens este și practica instanțelor judecătorești, astfel:

- prin Sentința civilă nr. **000/2019** pronunțată de Tribunalul Satu Mare în dosarul nr. **000/2019**, definitivă, prin Hotărârea nr. **000/2020** a Curții de Apel Oradea, aflată în copie la dosarul cauzei, instanța reține față de susținerile reclamantului, în ceea ce privește obținerea unor considerabile sume de bani de-a lungul a mai multor ani, păstrate în numerar o perioadă lungă de timp, regăsite în soldul inițial de numerar de la începutul perioadei verificate, pentru care nu au fost păstrate documente, că, „pentru a putea fi primite susținerile în discuție, respectiv pentru a produce efecte din punct de vedere fiscal, în beneficiul reclamantului, se impune a se face dovada corespunzătoare, fiind clar că administrației fiscale nu i s-ar putea pretinde a produce probe în legătură cu faptul că persoana verificată nu ar fi deținut fondurile la care se face referire, fiind în discuție o împrejurare exterioară, de resortul contribuabilului și, în altă ordine de idei, aceasta ar semnifica a i se solicita să probeze un fapt negativ, ceea ce contravine principiilor generale aplicabile în materie de dovezi.” și ”prin urmare, nu se poate susține că nu ar fi existat nicio obligație de a justifica soldul inițial de numerar obținut anterior și nici nu se poate invoca aspectul că nu s-ar fi păstrat documentele corespunzătoare.”

În ceea ce privește afirmația contestatarului privind includerea în mod eronat a sumei de **000 lei**, ca venit din sursă neidentificată, organul

de soluționare reține faptul că în cadrul subcapitolului "Numerarul disponibil la purtător", din cadrul Raportului de verificare fiscală, a fost analizată sursa fondurilor în numerar aferentă fiecărei achiziții de bun mobil, conform declarațiilor date de persoana fizică verificată, coroborat cu informațiile și documentele deținute sau obținute de la terții, în condițiile legii.

Astfel, conform răspunsului aferent întrebării numărul 7 din Nota explicativă nr.**000/2020**, referitoare la destinația sumelor de bani în numerar, obținute ca urmare înstrăinării în perioada verificată a unor bunuri mobile, persoana fizică verificată, a menționat faptul că și-a cumpărat o altă mașină.

Astfel, afirmația contestatorului potrivit căreia, suma ce trebuia inclusă în formularul "Metoda Sursei și Utilizării Fondului" la rubrica "Utilizarea Fondurilor" ar fi trebuit să fie **000 lei**, rezultată ca diferență între valoarea de **000 lei**, reprezentând utilizări de fonduri în numerar, nedeclarate de persoana fizică verificată și neidentificate de echipa de verificare fiscală și valoarea de **000 lei**, reprezentând achiziție auto (în numerar) Mercedes Benz S350 Bluetec, serie șasiu **000**, S.M **000**, este nejustificată și total eronată având în vedere următoarele aspecte:

- achiziția autoturismului marca Mercedes Benz S350 Bluetec, serie șasiu **000**, S.M **000**, s-a realizat la data de **00.00.2013**, dată la care din coroborarea declarațiilor date de persoana fizică verificată, cu informațiile deținute sau obținute de la terți, persoana fizică verificată nu a făcut dovada cu documente justificative/mijloace de probă relevante a obținerii, deținerii și conservării în timp a unor sume de bani pentru achiziția bunului mobil respectiv
- analiza a fost efectuată, pe zile calendaristice la data tranzacției consemnate, pe baza documentelor deținute de organul fiscal și/sau transmise de terții colaboratori, fiind avute în vedere data achiziției/înstrăinării și valoarea bunurilor mobile, conform contractelor de vânzare cumpărare întocmite
- valoarea de **000 lei**, reprezintă, astfel cum rezultă și din Raportul de verificare fiscală nr.**000/2021**, valoarea soldului de numerar la purtător, rezultat ca urmare a analizei pe zile calendaristice a achizițiilor/înstrăinărilor de bunuri mobile, valoare ce coroborat cu faptul că persoana fizică verificată nu a declarat sold de numerar la sfârșitul anului 2013, precum și cu informațiile rezultate din analiza conturilor bancare, prin care nu au fost identificate operațiuni de depunere numerar la nivelul sumei rezultate, a fost considerat ca utilizări de fonduri în numerar, nedeclarate de persoana fizică verificată și neidentificate de echipa de verificare fiscală
- astfel, consideră contestatarul că ar fi rezultat o analiză pertinentă și în conformitate cu dispozițiile legale, dacă din sumele rezultate la

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

data de **00.00.2013** (ca urmare a analizei tuturor fluxurilor de numerar existente pe parcursul anului fiscal verificat), ar fi fost scăzute utilizările de fonduri efectuate la data de **00.00.2013**, aspect total eronat și nejustificat legal și documentar, neexistând posibilitatea, practic, de a diminua o sumă pe care nu o deținea la momentul utilizării altor sume, fapt ce nu poate reprezenta situația fiscală reală conform dispozițiilor Capitolului IV Verificarea situației fiscale personale de către organul fiscal central, respectiv art.138 - 147 din Legea nr.207/2015, privind Codul de procedură fiscală, coroborat cu dispozițiile O.P.A.N.A.F. nr. 675/2018 privind aprobarea metodelor indirecte de stabilire a veniturilor și a procedurii de aplicare a acestora.

În concluzie, organul de soluționare nu poate reține în soluționarea favorabilă a cauzei afirmația contestatarului în sensul diminuării rezultatului final al analizei intrărilor/ieșirilor de numerar pe parcursul unui an fiscal, cu o sumă utilizată în interiorul anului fiscal, pentru care, la momentul utilizării, persoana fizică verificată nu a făcut dovada unui venit din sursă identificată.

Pe de altă parte, afirmația contestatarului privind luarea în calcul la stabilirea situației fiscale personale a "**veniturilor impozabile din orice sursă**", este în totală contradicție cu propria afirmație privind obținerea anumitor venituri în perioada 1991-1997, pentru care nu au fost depuse documente justificative/mijloace de probă relevante care să le încadreze în categoriile de venit prevăzute la art.23 din O.P.A.N.A.F. nr. 675/2018 privind aprobarea metodelor indirecte de stabilire a veniturilor și a procedurii de aplicare a acestora, respectiv a veniturilor impozabile și a celor neimpozabile, încasate din surse identificate.

Astfel, simpla afirmație a contestatarului că ar fi deținut anumite sume de bani în numerar declarate ca fiind obținute în perioada 1991-1997, nu constituie mijloc de probă, astfel cum este definit la art.55 din Legea nr.207/2015, privind Codul de Procedură Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, mai mult decât atât persoana fizică nici nu a cuantificat, în fapt, o anumită sumă deținută la data de **00.00.2013**.

Conform prevederilor art. 79¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, care precizează „Orice venituri constatate de organele fiscale, în condițiile Codului de procedură fiscală, a căror sursă nu a fost identificată se impun cu o cotă de 16% aplicată asupra bazei impozabile ajustate pe baza procedurilor și metodelor indirecte de reconstituite a veniturilor sau cheltuielilor”, astfel încât suma de **000 lei**, utilizată pentru achiziția autoturismului marca Mercedes Benz S350 Bluetec, serie șasiu **000**, reprezintă o cheltuială, având în vedere faptul că, organele de verificare fiscală au menționat în cadrul analizei numerarului la purtător, faptul că **achiziția auto va fi**

considerată ca realizată din venituri a căror sursă nu a fost identificată, fiind inclusă în formularul "Metoda sursei și Utilizării Fondului", la rubrica "Utilizarea Fondurilor".

În fapt, contestatarul, confundă analiza numerarului la purtător, în cadrul căreia sunt analizate toate intrările și ieșirile de numerar, aferente fiecărui an fiscal verificat, respectiv 2013, 2014, 2015, 2016, cu veniturile din sursă neidentificată, rezultate din analiza tuturor drepturilor și a obligațiilor de natură patrimonială, a fluxurilor de trezorerie și a altor elemente de natură să determine starea de fapt fiscală reală a persoanei fizice pe perioada verificată, modalitatea de stabilire a bazei de impozitare prin metode indirecte, având la bază, inclusiv intrările și ieșirile de numerar, stabilite pe baza metodelor indirecte.

Conform dispozițiilor art.138 alin.4 din același act normativ „(4) Prin situație fiscală personală se înțelege totalitatea drepturilor și a obligațiilor de natură patrimonială, a fluxurilor de trezorerie și a altor elemente de natură să determine starea de fapt fiscală reală a persoanei fizice pe perioada verificată”,

Totodată, conform dispozițiile art.23 din OPANAF nr.675/2018, privind aprobarea metodelor indirecte de stabilire a veniturilor și a procedurii de aplicare a acestora care menționează faptul că „Metoda sursei și utilizării fondului constă în: a) determinarea valorii fondurilor utilizate; b) determinarea valorii fondurilor disponibile provenite din surse identificate; c) determinarea veniturilor impozabile și a celor neimpozabile, încasate din sursele identificate; d) identificarea veniturilor impozabile declarate și a celor nedeclarate, încasate din sursele identificate; e) stabilirea venitului suplimentar provenit din surse neidentificate, ca diferență între valoarea fondurilor utilizate și valoarea fondurilor disponibile provenite din sursele identificate; f) aplicarea tratamentului fiscal corespunzător veniturilor impozabile nedeclarate cu surse identificate, conform regulilor specifice categoriei de venit.”

Raportat la dispozițiile legale mai sus menționate, coroborat cu aspectele menționate în cuprinsul Raportului de Verificare Fiscală nr.000/2021, se poate observa faptul că, referitor la suma de **000 lei**, reprezentând achiziție auto (în numerar) Mercedes Benz S350 Bluetec, serie șasiu **000**, S.M **000**, capacitate cilindrică 2987, an de fabricație 2011, echipa de verificare, pe baza analizei declarațiilor persoanei fizice verificate, coroborat cu informațiile deținute sau obținute de la terți, în condițiile legii, a constatat faptul că achiziția bunului mobil a fost efectuată din **venituri a căror sursă nu a fost identificată**.

Astfel, organul de soluționare a contestației reține că suma de **000 lei**, nu a fost menționată sau reținută de către organele de verificare ca fiind un venit, ci utilizări de fonduri în numerar, nedeclarate de persoana fizică verificată și neidentificate de echipa de verificare fiscală, iar, motiv

pentru care susținerea contestatarului este neîntemeiată cu referire la această sumă.

Față de cele reținute, în temeiul prevederilor art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora coroborate cu prevederilor pct. 11.1 lit. a) din Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, **se va respinge ca neîntemeiată** contestația formulată de persoana fizică **X** pentru suma de **000 lei**, reprezentând impozit pe veniturile a căror sursă nu a fost identificată.

Referitor la accesoriile în sumă de **000 lei** aferente impozitului pe venit, având în vedere că prin prezenta decizie a fost respinsă ca neîntemeiată contestația formulată de persoana fizică **X** împotriva Deciziei de impunere nr. **000/2021** pentru impozit pe venit în sumă de **000 lei**, iar stabilirea de accesorii aferente impozitului pe venit în sarcina contestatarului reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul, **se va respinge ca neîntemeiată** contestația și pentru suma de **000 lei** cu titlu de accesorii aferente impozitului pe venit, conform principiului de drept "*accessorium sequitur principale*", potrivit căruia accesoriul urmează soarta principalului ținând cont și de faptul că persoana fizică **X** nu contestă modul de calcul al accesoriilor în ceea ce privește perioada de calcul cota aplicată și numărul de zile pentru care au fost calculate.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul actelor normative invocate, se:

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de persoana fizică **X** împotriva Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar în cadrul verificării situației fiscale personale nr. **000/2021**, emisă de către Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice **Y** pentru suma totală de **000 lei**, reprezentând:

- **000 lei** impozit pe venit;
- **000 lei** dobânzi aferente impozitului pe venit;
- **000 lei** penalități de întârziere aferente impozitului pe venit.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul ..., în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

www.anaf.ro

